



DE DUIF

132^e Jaargang
woensdag
8 april 2020

Weekblad
nummer 15
omvat 13 blz.

€ 2,10



P806191

ALGEMEEN DUIVENSPORTBLAD

WILLY, JO & HANS DEKEYSER

ALGEMEEN KAMPIOEN BELGISCHE VERSTANDHOUDING

Koekelare – Koekelare is een plaats in de provincie West-Vlaanderen. Koekelare vormt de overgang van de Westhoek en De Polders met het Houtland en ligt op 18 km van de kust, binnen de driehoek Diksmuide, Torhout en Gistel.

Na de Eerste Wereldoorlog werd Lange Max een belangrijke toeristische attractie. Het was een enorm kanon waarmee de Duitsers het Franse Duinkerke probeerden plat te leggen. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd Lange Max weggehaald door de Duitsers en vandaag is er nog alleen de geschutsbedding te zien.

Gekende duivenmelkers gedurende de tachtiger en negentiger jaren waren Hector Debou, Louis Montaigne, Gebr. Pollin en Gebr. Vanlerberghe. Het aantal duivenmelkers is de laatste jaren ook sterk verminderd. Het laatste decennium is het trio Willy, Jo en Hans Dekeyser er de blikvangers op fond en grote fond. In 2019 werden ze Algemeen Kampioen Belgische Verstandhouding.

Nog gekoerst

Willy Dekeyser zijn vader was geen duivenmelker. Willy heeft in zijn jonge jaren nog gekoerst en ook nog aan veldrijden gedaan. Hij heeft in de sneeuw nog Roger Devlaeminck geklopt in een wedstrijd in het naburige Vladslo.

Willy zijn schoonvader, Maurice Portier, was wel duivenmelker en Willy moest hem met de wagen naar het duivenlokaal brengen. Zo is hij voor het eerst in aanraking gekomen met de duivensport. Na het overlijden van schoonvader is hij in 1975 zelfstandig met duiven begonnen.

Willy nam een volledig nieuwe start met duiven (eieren gekocht) van Raoul Verstraete, Oostakker en Maurits Verheye, Oeselgem. Een volgende inbreng kwam van Meester Lucien Decock, Keiem waar een aantal jonge duiven gehaald werd. Nu wordt er nog onder

de naam Mevr. Lucien Decock gespeeld en zij is nu de ploegmaat van Willy, Jo en Hans Dekeyser in de Zesdaagse van de Belgische Verstandhouding. Verder kwamen er nog duiven bij van Georges Bolle, Kortemark (zeer succesvol) en Georges Coutteau, Ramskapelle (goed gelukt). In 1990 zijn Jo en Hans vader komen vervoegen aan het roer van de kolonie. Met Roger Florizoone, Nieuwpoort werd er aan samenkweek gedaan. Uit de combinatie Florizoone x Gebr. Vanoverschelde werd de 3e Asduif Fond KBDB 2004, de 1e Asduif Belgische Verstandhouding 2004 en de 4 e Asduif Fond KBDB 2004 gefokt. De schoonvader van Hans Dekeyser werkte samen met Ignace Viaene, Loppem wiens kolonie opgebouwd was met voornamelijk duiven van Noël Peiren, Zedelgem en Lucien Staelens, Wevelgem en ook van hem kwamen er duiven naar Koekelare.

De meer recentere aanwinst kwam van Gebr. Commeyn, Kanegem. Deze duivin heeft maar vier eieren meer gelegd maar het werden vier cracks op fond en grote fond. Duiven van Marc en Geert Pollin, Snellegem zijn in bijna al hun duiven verweven. Ook bij Ferdinand en Karel Denduyver, Ichtegem werd er topkwaliteit gehaald. Er kwam ook nog goede soort van Gino Depestel, Ichtegem en Chris Hebberecht, Evergem.

Van Hendrik Mortier, Sint-Kruis werd er Barcelona- en Perpignansoort gehaald. Van Norbert Ally, Aarsele kwam een kleinzoon van "Schumi" de gelederen versterken. Andere goede inbreng kwam er nog van Mevr. Lucien Decock (dochter van "Rain Man"), Ameel-Vanlake, Dadizele en Verleye Amber



Willy, Jo en Hans Dekeyser bekroonden een goed 2019 met de titel van Algemeen Kampioen Belgische Verstandhouding.

& Davy, Brugge.

Zorg voor de laatkomers

Willy, Jo en Hans komen aan de start van het seizoen met een ploeg van 60 weduwnaars. De eerste koppeling heeft plaats de eerste week van december en er wordt een koppel jongen groot getrokken. Eind maart staat een tweede koppeling van vijf dagen gepland en in die periode worden de weduwnaars opgeleerd. Ze worden iedere dag weggevoerd en in vijf etappes gaan ze tot 15 km. Deze ploeg

wordt gespeeld van Arras tot Barcelona met voornamelijk de wedstrijden tot 800 km. Er wordt tweemaal daags 1 u getraind en de manier waarop wordt goed in het oog gehouden. Wanneer de doffers er hard tegenaan gaan dan is er conditie onder de vliegplieg. Bij de inkorving krijgen de doffers alleen de nestshotel in hun woonbak en een tamme duivin moet soms een handje toesteken om de minder makkelijke jongens vlot in de mand te krijgen.

Lees verder blz. 6-7

TOM AERTS

CONSERVATOR VAN ONS DUIVENPATRIMONIUM

Vandaag ben ik afgezakt naar Turnhout. Waar anders dan in het hart van de Antwerpse Kempen vind je de mooiste verzameling duiventoebehoren uit België duivenland. Onlangs nog, op de beurs Fugare in Kortrijk, moest ik constateren dat menig standhouder stikjaloers was op de drukte op Toms stand en de meer dan terechte belangstelling van de bezoekers en medestandhouders voor zijn fantastische collectie.

Veel meer nog dan zijn prachtige verzamelobjecten is Tom zelf echter de grote blikvanger. Zijn passie voor het verzamelen, zijn liefde voor de sport en zijn kennis van zaken maken van hem voor iedere colombofiel een gesprekspartner uit de duizend. Bij elke ring weet hij een mooie anekdote, uit elke vijs sleurt hij moeiteloos een boeiend verhaal.

Mijn job maakt dat ik reeds vele grote namen uit de duivensport heb mogen ontmoeten. Weinigen hebben mij echter zo gecharmeerd en zo een diepe indruk op mij gemaakt als deze kleine, nuchtere man opgetrokken uit de gekende bescheiden, kempense, Molse klei. Je hoeft geen groot kampioen te zijn om toch terecht een grote mijnheer genoemd te worden.

Na het lessen van de grote dorst krijg ik eerst een privé-rondleiding in de arbeiderswoning die letterlijk uit zijn voegen barst van de duivenprullaria. In de was gezet hout, opgeblonken koper, strak metaal en opgepoest kunstof, elk materiaal passeert hier de tijdsrevue. Ingeoliede radarwerkjes, prachtige antieke stukken ambachtskunst en vintage bakeliet staan hier zij aan zij. Klokken, vlaggen, boeken, ringen, oorkondes, langspeelpla-

ten, video's, de lijst is eindeloos. Uren zou ik kunnen doorgaan de pracht van dit alles te beschrijven, maar de kracht van het geschreven woord is te beperkt om al dit moois tot zijn ware recht te laten komen. Ik zal mij moeten beperken tot het doel van mijn bezoek, een gesprek met de bezieler, beheerder en drijvende kracht achter dit alles, Tom Aerts.

Tom, eerst en vooral bedankt voor de gastvrije, hartelijke ontvangst. Je woont hier heel gezellig en je gezin vormt duidelijk een warm nest. Dit brengt mij bij mijn eerste vraag, kom je zelf uit een duivennest ?

Ik zit van mijn 4 jaar tussen de duiven, er bestaan foto's dat ik op het kot zit met onze pa met duiven op mijn hoofd. Hoewel er veel uit die tijd uit mijn hoofd is verdwenen, toch heb ik die foto's niet nodig, want weten en beseffen doe ik dat allemaal nog. Als de duiven buiten waren voor hun trainingsvluchten was ik ook altijd buiten, vooral om te sjotten maar ook om met mijn fietsje naar de spoetnik te trappen, mijn handen uit te steken en de duiven op te vangen die op mijn armen kwamen zitten.

Het was net de tijd van het liedje van Jo Hoogendoorn "Daar komt munne witpen aan", en toevallig hadden we op dat moment ne witpen die zowat onze eerste beste duif was. Uiteraard galmde dit lied door de tuin telkens de witpen arriveerde. Als we stonden te letten zagen we duiven vallen van 6 melkers waarvan 3 binnen de 75 meter. Drukte alom dus.

Onze grootste sportieve thriller vond plaats in 1989. De laatste vlucht van de zesdaagse op Noyon zou bepalen wie won, de buurman of wij. Gezien we burens waren was het simpel, wie eerst klokke won. Om verder te gaan in liedjestijl en met de woorden van de Strangers, het was onze "blauwe geschelpte" die eerst arriveerde en wiens caoutchouc als eerste in de klok zat, onze eerste beker was binnen !

Wat waren na het letten bij je pa, je volgende stappen in de duivenwereld ?

Toen onze pa werd gevraagd te helpen met inmanden wou ik altijd meerijden om er uiteindelijk niets te doen dan aan tafel te zitten bij de regelaars. Een gastje van 7-8 jaar wou men niet echt "officiële" handelingen laten doen in de club qua inkorfwerk.

Het moet bij de regelaars zijn opgevallen dat ik daar maar wat droevig zat te staren en toch, toch wou ik altijd mee naar den duivenbond.

Lees verder blz. 8-9



Tom Aerts uit Turnhout heeft een passie voor het verzamelen van alles wat met de duivensport te maken heeft.

TOM AERTS

Vervolg van blz. 1

De verantwoordelijken wisten er raad mee en lieten mij constateurs uit de kast nemen en op de regeltafel klaarzetten, zo viel er een pak werk van hun schouders. De volgende taken volgden elkaar op en het openen van de constateurs werd aangeleerd, de "glazen" wegnemen, de band afscheuren, controle of er nog genoeg papier in de constateur zat, de klok opwinden enz.

Pas als je veel hebt besef je hoe klein je verzameling is !

De regelaars konden in ijtempo verder doen omdat er zo een heleboel taken waren weggevallen voor hen, er dienden toch al snel een 200 constateurs geregeld te worden.

Omdat het bestuur in een vernieuwing zat, en oudere langergedienden interesse hadden om lessen te volgen in het regelen en afnemen van apparaten (constateurs), werd hiervoor in 1990 ingeschreven door onze voorzitter. Al wie wou mocht meedoen op kosten van de club, zo ook deze 9-jarige uk. Twee zaterdag les volgen in Veerle. Een van de lesgevers was de mij toen nog totaal onbekende Maurice Van Bael, in '52 stichter van de Konstateurscommissie BDB. De derde zaterdag was er dan het doorgedreven examens met een constateur naar keuze.

Niet als bij wonder want eigenlijk door iedereen verwacht, wekte het toch verbazing dat "die kleine" slaagde in zijn examen en van toen af mocht ik officieel constateurs regelen en banden aflezen, gezien de leeftijd natuurlijk enkel mits hulp van een volwassene die geslaagd was. Als de jongste ooit moet het iets met me gedaan hebben.

Nadien volgden:

- Constateurs regelen en afnemen (gediplomeerd feb. 1990, net 9 jaar, de jongste ooit)
- Hulp bij lesgeven regelaar/afnemers (eind jaren '90)
- Hulp bij keuren constateurs (half tot eind jaren '90)
- Bestuurslid club
- Adjunct-schatbewaarder club
- Tappen clublokaal in eigen beheer
- Koppelen vaste voetring aan elektronische ring
- Elektronisch duiven inmanden
- Poulebrieven uittellen
- Uitslag maken (kloktijden ingeven)
- Bestuurslid Jeugd- en Beginnelingenclub KBDB Antwerpen (JCA)
- Secretaris JCA
- Inrichten Kampioenen- en feestdag JCA
- Kampioenenboekjes samenstellen Club
- Kampioenenboekjes samenstellen JCA
- Wedstrijd organiseren JCA
- Duiven lossen (tijdrif JCA)
- Reportages liefhebbers maken
- Reportages kampioendagen maken
- Duivenclub op internet reeds in de vorige eeuw
- 1ste duivenmaatschappij met domeinnaam op internet
- Hulp op beursstanden
- Beursstanden inrichten TPM
- ...

Het ene heb ik uiteraard langer en (veel) meer gedaan dan het andere, het verzamelen, vanwaar zou het komen...

Zelfs voor de zoon van een duivenmelker is het niet vanzelfsprekend om zulke collectie uit te bouwen, hoe ben je hier in godsnaam mee begonnen ?

Half jaren '90 waren wij als fondlokaal Molse Fondclub als een van de eerste aan de beurt om de constateurs te laten keuren. Wat later werd onze regelaars gevraagd hetzelfde te doen als extra ploeg voor de provincie Antwerpen. Natuurlijk werd dit niet afgeslagen en zo passeerden we in de winterperiodes van '95-'96-'97 vele Antwerpse lokalen. Nadien werd hen gevraagd om les te gaan

geven in provincie Antwerpen. Alle gehomologeerde toestellen moest men kennen en kunnen regelen. Met als feit dat in bepaalde streken enkel de Junior werd gebruikt, met wat "geluk" zowel de mechanische als de quartz, maar ook daar kreeg men "opleiding" om een La Lédoise, Benzing alsook een S.T.B. te regelen.

In één van die lokalen vielen er enkelen flauw toen ze een S.T.B. zagen. Toegegeven, het is niet moeders mooiste klok en een van de

aanwezigen merkte scherp op: wat is dat, een bunker? Plots zei één van de aanwezigen: ik heb nog wel wat anders staan hoor, als je DIE eens wil zien kom je maar eens mee.

Zo gezegd zo gedaan, de vrijdag na de examens en uitspraak – al dan niet geslaagd – gingen we kijken bij Edgard Pauwels, Edegem. Een prachtig schouwspel vervulde mijn netvlies en staat tot de dag van vandaag in mijn geheugen gebeiteld, een constateur of 35, oude ringen met kaartjes, oude ringtangen enz. Na een leuke duivenbabbel verdween hij plots even en kwam terug met wat van zijn dubbele exemplaren. Hij richtte zich tot ons, meer bepaald tot de jongste van het gezelschap en zei, dit krijg je van mij als je de belofte maakt om ze ook te verzamelen. Overmand door zoveel goedheid kreeg ik de krop in de keel en zei maar snel ja, dat komt in orde, totaal onwetend waar ik aan begon, laat staan waar het ooit zou eindigen.



Kunnen we stellen dat Edgard Pauwels je stichtende voorbeeld was ? De schuldlige, de veroorzaker van deze besmetting met de verzamelmicrobe ?

Absoluut, hij was het die alles in gang heeft gezet. Uiteraard zijn er nog andere verzamelaars uit die beginperiode die een indruk op mij gemaakt hebben als verzamelaar maar ook als persoon. Jammer genoeg is het net zoals bij onze melkers, er zijn er al verschillende verdwenen maar gelukkig komen er ook nog nieuwe bij, zowel verzamelaars als melkers.

Maar met Edgards vrijgevigheid, en zijn inzicht dat ik zijn gift ernstig zou nemen en mijn belofte aan hem niet zou breken, is het echte werk inderdaad begonnen. De trein was toen definitief vertrokken. In de club werd gekeken en onze leden werden bevroegd. Zoals dat toen in 1997 nog ging werd de koopjeskrant gekocht om te zoeken naar aanbiedingen en er werden natuurlijk ook zoekertjes geplaatst. De verzameling breidde zich langzaam uit en in het seizoen 1998 stelde een lid van onze



Een constateur Lefebvre uit 1895.

club voor om een tentoonstelling te houden in ons pas geopende lokaal (in eigen beheer). Met vier verzamelaars en de heemkunde kring Mol sloegen we de handen in mekaar en het tentoonstellingsweekend werd een ongekend succes. Dit heeft bij mij de verzamelmicrobe alleen maar verder doen woekeren. Natuurlijk meegaand met de tijd kwam ook zoeken op eBay erbij alsook de eerste contacten via platforms als ICQ (waar ik nog met nickname "Voske" chatte, jaja, Etienne Devos, Deerlijk), MSN Messenger, duivensites, Kapaza, en natuurlijk "live" op beurzen, rommelmarkten, garageverkopingen, enz

Wat was het eerste stuk in je ondertussen meer dan indrukwekkende collectie ?

Het eerste stuk in de verzameling waren er eigenlijk meteen meerdere maar slechts één ervan heeft verzamelnnummer 1, een grote Plasschaert model 1905 voor 20 constataties, nagenoeg in een perfecte conditie. Bij de eerste exemplaren was er ook een "Belgica", ik kan mij nog herinneren dat ik dagenlang naar school fietste en er telkens door mijn hoofd spookte, zeg 'k heb nen Belgica, how jom. Zulke zaken blijven je voor eeuwig en altijd bij. Wanneer ik later uit het raam van mijn kamer in het rusthuis naar de duifjes buiten staar zal ik daar ongetwijfeld nog vaak bij wegdromen.

Het is natuurlijk een cliché-vraag, maar welk stuk zou je als eerste redden als je huis in brand stond ?

Cliché of niet, dit is de moeilijkste vraag ! Ik heb er eigenlijk nog nooit over nagedacht, het zou sowieso een catastrofale "wrieje" ramp zijn. Het zal er denk ik aan liggen waar ik mij bevind in huis. Dit voordeel heb ik wel, overal in huis staan verzamelstukken uit de duivensport, overal in huis kan ik grabbelen waardoor ik altijd wel een (redelijk) zeldzaam item kan redden. Ik heb eens even nagedacht en ga je alvast een half antwoord geven op je vraag. Het waardevolste stuk is niet noodzakelijk het duurste betaalde, niet het mooiste, niet het uniekste, maar wel een item dat een combinatie van al deze en met een mooi verhaal, maar welk...?

Welk is dan het stuk met het mooiste verhaal ?

Op een mooie zomerdag in '99 werd ik opgebeld naar aanleiding van een zoekertje in de koopjeskrant. De man aan de andere kant van de lijn had twee constateurs staan en ik mocht ze komen ophalen. We reden ernaartoe en daar aangekomen stonden er twee op tafel, een Toulet Bijou en een hele rare. Na een onderhoudend gesprek, zelf was hij jarenlang regelaar geweest, zei hij dat hij er na onze afspraak nog eens over had nagedacht en er toch maar één ging wegdoen. Uiteraard vrees je dan aan het ergste en hoop je op het beste, in dit geval het tofste. En ja hoor, ik had geluk die dag, hij schoof die "rare" naar me toe en zei, is het voor jou oké dat je deze meeneemt en dat ik die andere houd. Man, echt waar wat was ik toen content. Uiterlijk bleef ik cool, maar vanbinnen sprong ik een gat in de lucht, een toch wel zeldzame Mossiat kon worden toegevoegd aan mijn verzameling.

Wat zou je nog heel graag toevoegen aan je collectie ?

Die is nog heel veel, pas als je veel hebt besef je hoe klein je verzameling is. Maar er zijn enkele zaken waarvoor ik hemel en aarde wil verzetten om ze aan mijn collectie te kunnen toevoegen : een duivenring met opschrift Moll, minstens in 1908 waren deze er al, een maatschappijvriendel of -vlag van voor 1900,

Oproep

Bij deze wil ik graag ons medium misbruiken om een oproep te doen aan u allen. Heeft u iets liggen dat weg mag, hoe klein en ogenschijnlijk nietsbetekend het ook mag lijken, contacteer Tom! U doet er hem, de duivensport en mijzelf een groot plezier mee !

Whatsapp: +32479933218
Mail: aerts.tom@telenet.be
Internet: www.aerts-leys.eu
Facebook en Instagram:
Tom's Pigeon Museum

1 van de 3 eerste constateurs automatique (drie merken/personen kwamen ongeveer hetzelfde tijd met een constateur automatique) en een loopzak waar men een duif instak om naar het bestatigingsbureau te lopen.

Hoeveel tijd steek je gemiddeld in het verzamelen ?

Bij verzamelen denk ik eerder aan de manier hoe ik het vroeger deed, iets krijgen en nadien wegzetten in de verzameling. Het verzamelen is ook een beetje zoals in de duivensport: seizoensgebonden en afhankelijk van het spel waar je je op toelegt. Laat duidelijk zijn dat ik echt alle soorten toebehoren uit de duivensport verzamel.

In de zomer word er in principe minder tijd gestoken in het documenteren, dat is een mooie bezigheid voor de lange winteravonden. De markten vol rommel en antiek worden wel afgeschuimd maar eerder beperkt. Gemiddeld mag je toch rekenen op 2 à 3 uur per dag.

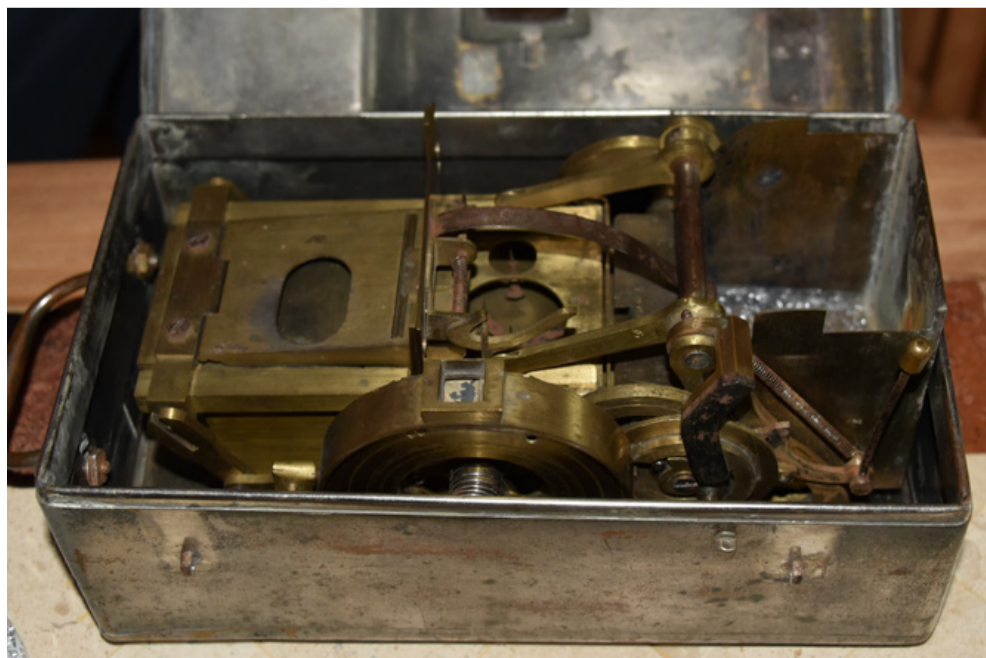


Opbergdoosje voor een gummiring.

Wat bedoel je als je zegt dat verzamelen vroeger alleen maar uit iets bijzetten in de collectie bestond, is het dat nu niet meer dan ?

Nee, ondertussen komt er zoveel meer bij kijken. Laten we het verzamelen even opsplitsen in verschillende delen: Zoeken - Halen - Controleren - Documenteren - Opzoekingen - Linken leggen - Toevoegen aan collectie - digitale kranten uitpluizen op zoek naar nieuwe wétjes - bijhouden van een lijst met ooit bestane duivenbonden (op verschillende locaties) enz. Last but not least, proper maken en al dan niet herstellen. Vooral de constateurs worden vaak helemaal uit elkaar gehaald, af en toe zelfs tot het kleinste schroefje en opgepoetst om het tikkende geluid weer helemaal tot leven te brengen.

Op deze manier kom je dus al snel aan die 2 à 3 uur per dag gemiddeld, een exemplaar gaan halen aan de andere kant van land of een tentoonstelling nog niet eens meegerekend. Voor iets wat je met liefde doet is geen uur teveel he !



Een constateur Remy 1890-92.



Diverse duivenklokken en oorkondes.

Tom, je ogen sparkelen van enthousiasme en je blinkt van trots. Kunnen anderen hiervan meegenieten, kan je museum bezocht worden?

Het is niet echt een museum zoals je een museum zou voorstellen. Zowel bij mij thuis als bij mijn ouders staan gewoon overal verzamelingstukken. Bezoeken kan zeker, maar enkel op afspraak en zeker niet in groep. Ik heb tot nu toe elk jaar een stand op Fugare in Kortrijk, zo ook in 2021, laat ons natuurlijk hopen dat het doorgaat, en stel regelmatig tentoon als onderdeel van een heemkundige kring en/of erfgoedcel-project. Wat ik ook

wel eens doe is tentoonstellen op bv. een opendeurdag, zoals vorig jaar bij de KBDB, of in een duivenmaatschappij. Momenteel is het afwachten op het verloop van Covid-19 en de bijhorende maatregelen maar een grote tentoonstelling zou ik nog wel eens willen doen.

Wat moet iemand doen die nog wat heeft liggen dat misschien voor jou interessant kan zijn en die hier afstand van wil doen?

Wat hij of zij zeker niet mag doen is zomaar iets weggooien, maak er een foto van en contacteer mij a.u.b. Om maar een voor-



Een oud menubordje.

beeld te geven: vaak worden constateurs bijgehouden omdat men denkt dat ze soms letterlijk goud waard zijn en waardevol voor de geschiedenis van de duivensport. Vaak is niets minder waar, men is dan in het bezit van een constateur die ze met tientallen naar je hoofd gooien, terwijl men een klein hebbedingetje dan weer heeft weggegooid. Een hebbedingetje is soms interessanter om toe te voegen dan een zoveelste dubbele constateur omdat er bijvoorbeeld misschien artikels in de pers aan zijn gewijd. Je hebt dan een link die een meerwaarde aan dit artikel kan geven door het beschreven item eraan toe te kunnen leggen.

Ik wil iedereen bedanken die me ooit heeft geholpen alsook iedereen die me in de toekomst nog aan items kan helpen! Zo ben ik nog naar van alles op zoek, gaande van ringen met bijhorend eigendomsbewijs, constateurs, moederklokken, oude boeken over duivensport etc. Laat maar komen zou ik zeggen!

Op mijn beurt wil ik jou, Tom, bedanken voor deze zeer aangename babbel, de leerrijke rondleiding met de bijhorende verhalen en uit naam van alle melkers wil ik je bedanken voor wat je doet voor onze sport. Wie het verleden in ere houdt, geniet meer van het heden!

Mike

Cor van Gestel Duifkampioen Midfond Afd. Oost-Brabant Rayon West

Reusel – De hoofdplaats van de gemeente Reusel-De Mierden, gelegen aan de grens met Arendonk. Reusel kreeg in het verleden aanzien in de duivensport door grote namen als Jos van Limpt "De Klak", Jan van Limpt "De Prut", Bol de Bruin, Gebr. Borgmans, Peter Gijbels, Trio Gijbels enz. Maar Annie en Cor van Gestel (67) - ze spelen tegenwoordig onder de naam van Cor - droegen afgelopen seizoen ook hun steentje bij op afdelingsniveau. Met brio behaalden ze het 1e Duifkampioenschap midfond Afd. Oost-Brabant Rayon West. En ook in het samenspel De Kempen werd de weduviduin NL17-1445564 als 1e Duifkampioen midfond afgevlagd. Annie en Cor zijn in duivensportkringen geen onbekenden. Cor genoot jarenlang bekendheid in binnen- en buitenland als hokverzorger van Jos van Limpt "De Klak" en als het vanwege zijn rugklachten even niet lukte sprong Annie ook op de hokken van "De Klak" bij. Na het overlijden van "De Klak" werd door Annie en Cor het vizier op de dagfond gericht en dat wierp al snel zijn vruchten af met in 2007 de afdelingsoverwinning op Chateau-roux tegen 6.619 d. Cor bleef echter kampen met ernstige rugpijnen, zijn rug werd vastgezet en de kolonie werd afgebouwd. Hij overwoog zelfs om met de duivensport te stoppen. Daar wilde Annie niet van weten,

Cor moest en zou via de duivensport zijn sociale contacten onderhouden. Daarom werd er onder de naam van Cor verder gespeeld en teruggekeerd naar het vitesse/midfond- en jongeduivenspel. Annie nam de verzorging volledig voor haar rekening, Cor hoeft zich enkel te bekommeren om de dagelijkse trainingen en het voeren. "Je zult begrijpen dat als ik Annie niet had, de duivensport voor mij al lang voorbij was geweest," aldus Cor. Inmiddels behoort Cor met totaal 12 koppels, waaronder 11 vliegduiven, tot de kleine melkers. In het voorbije seizoen werden hier nog 26 jongen aan toegevoegd. Gewoontegedrouw wordt er rond 14 december gekoppeld. Nadat er in 2019 twee rondes jongen gekweekt waren, werd er gescheiden en kwamen de duivinnen op weduwschap. Als voorbereiding op de vluchten werd er 3 keer opgeleerd, daarna werd het afdelingsprogramma voor vitesse en midfond gevolgd. De voeding bestaat vanaf thuiskomst tot aan de 5 laatste voerbeurten uit 50% Gerry Plus en 50% Champion Plus van Versele-Laga. De laatste 5 voerbeurten bestaan alleen uit Champion Plus en snoepzaad. Regelmatig gaat er Naturaline van Natural in de drinkpot. Tijdens de koudere voorjaarsmaanden wordt er een keer per dag getraind. Van zodra de temperatuur stijgt wordt overgeschakeld naar 2 x daags trainen. De dagelijkse trainingen worden door Cor nauwkeurig gevolgd en bepalen of er iets aan voeding of verzorging gewijzigd moet worden. Een tweetal weken voor het vliegseizoen wordt er gekuurd tegen het geel. Als Cor de indruk heeft dat de vorm terugloopt wordt dierenarts Stijn Rans van Gintel geraadpleegd. Zijn advies is dan maat-



gevend. De jonge garde wordt in 6 à 7 keer naar een afstand van 25 km gebracht. Vanaf de 3e vlucht worden doffers en duivinnen gescheiden en op de deur gespeeld. De vliegduiven zijn ondergebracht op een stenen hok dat met het voorfront op het noorden is gericht. "Ik heb er best veel aan moeten veranderen," aldus Cor, "maar het vormt nu geen belemmering meer om er goed op te kunnen spelen." De jonge garde is ondergebracht op een tuinhok. De duiven die de hokken thans bevolken komen voornamelijk van Gebr. van Herk Netersel, Harrie Kennes Hapert, Jos van de Wijdeven Casteren en Leo van Erp Berghem.

De Duifkampioen

Zoals eerder vermeld behaalde de geschelpte duivin NL17-1445564 het 1e duifkampioenschap van zowel de afdeling Oost-Brabant als Samenspel de Kempen. Ze werd gespeeld op weduwschap en vloog op de vijf midfondvluchten (die gezien het temperatuurverloop wel doorgingen), in het samenspel De Kempen, afdeling Oost-Brabant Rayon West en de totaaluitslag van de afdeling, 5 keer raak. Als volgt:

4e Nanteuil S.S. De Kempen 1943 d. tevens 39e afd. Rayon West 7803 d. en 45e van 16.173 d.

69e Sezanne S.S. De Kempen 1754 d. tevens

96e afd. Rayon West 6559 d. en 250e van 12.830 d.

14e Melun S.S. De Kempen 1371 d. tevens 38e afd. Rayon West 5368 d. en 63e van 11.563 d.

88e Sens S.S. De Kempen 1073 d. tevens 148e afd. Rayon West 3802 d. en 388e van 7.720 d.

5e Sezanne S.S. De Kempen 612 d. tevens 7e afd. Rayon West 2033 d. en 123 van 3947 d. Eerder won ze als jong al de 1e Laon van 784 j.d., werd 2e kampioensduif jong 2e ronde en schitterde ook nog met de 1e Nanteuil 637 d. Haar vader is de NL16-1700259, als ei gehaald bij Jos van de Wijdeven uit Casteren (uit NL15-553 x B14-354 André Roodhooft). Moeder de NL15-1024500 komt rechtstreeks van Harrie Kennes uit Hapert (uit NL13-291 x NL11-169).

Niet alleen het vitesse/midfond seizoen verliep aan de Guldenekker 20 in Reusel crescendo, ook de jonge garde deed het prima. Uitsmijter werd Dizzy-le-Gros van 14-9 met 1-4-6-7-8-10 enz. 20 mee en 16 prijzen.

Met het behalen van het 1e Duifkampioenschap Midfond van de afdeling Oost-Brabant c.q. Samenspel De Kempen en laatst genoemde uitslag bewijst Cor dat hij ook als kleine melker nog altijd tot grootse daden in staat is.

P.v.B.

Kampioenen kiezen voor Habru!



Henri van Doorn

HABRU

duivensport producten

Transportweg 6, 7007 CN Doetinchem - NL
E info@habruduivensport.nl
T +31 (0)314 712446



PRIMUS

— HAACHT —